

Ezeket vettük a rendszerváltás előtt

Létrehozás: 01/17/2016 - 19:08

Szerző: Melano

 [1]

Van, aki visszasírja, van, aki rossz ízű nosztalgiázásnak tekinti a szocializmus időszakára történő visszaemlékezést, a Kádár-rendszer jelenségeinek értelmezését.

Ugyanakkor közelmúltunkat csak akkor érthetjük meg igazán, ha gyakran és tüzetesen vizsgáljuk. Ráadásul ennek a múltnak nem minden szegmense kellemetlen vagy rossz emlékű. A kelet-európai térség országainak a politikai berendezkedését 1945 után Moszkva szabta meg és gyakorolt ellenőrzést felettük, ugyanakkor a személyes kapcsolatok akkor is léteztek, e nemzetek magánúton, „kicsiben” kereskedtek egymással. Az alábbiakban röviden azt tekintjük át, hogy a 70-es, 80-as évek magyar vásárlója hol és milyen lengyel és csehszlovák termékeket vásárolt. Persze a visszatekintés korántsem lehet teljes.

A csehszlovák könnyűipar az egész korszakban a magyar előtt járt, különösen a turista ruházatok területén. Miközben Magyarországon a belföldi turizmus nem számított jelentős piacnak, amely igényelné ezen termékek előállítását, addig Csehszlovákia a legfőbb gyártó volt e területen. Több hazai túrázó a Magas-Tátrába szervezett kirándulás alatt szerezte be a kirándulások szempontjából oly fontos bakancsot és egyéb kiegészítőket, mint a zokni, a lábszárvédő és a kirándulónadrág.

A természetjárók között mai napig legendások e csehszlovák árucikkek, melyek nagyon jó minőségűek voltak és tartósabbak, mint a manapság kaphatók. A termékek magukat adták el és olyannyira népszerűvé váltak a magyar természetjárók körében, hogy beszerzésük vált a Csehszlovákiába történő utazásnak – természetesen a magashegységek meghódítása mellett – egyik legfőbb motivációjává.

E kiváló minőségű termékekkel ugyanakkor csak a természetjárók találkoztak. A lengyel portékák ismertebbek voltak idehaza, hiszen mindennapi használati cikkek és tárgyak voltak, melyeket szinte házhoz hoztak lengyel testvéreink. A lengyel piac fogalommá vált Magyarországon: a magyar vásárlók olcsóságuk és minőségük miatt szerettek e helyekre járni, míg a lengyel kereskedők az általuk „Kádár-dollárjának” is nevezett, a szocialista táborban erősnek számító forint beszerzése miatt kedvelték.

A budapesti lengyel piac (mely a Mamut bevásárlóközpont helyén volt) a vásárlók és az eladók közötti licitálásra épült: az eladó bemondta a minimum és a maximum árat és ekkor kezdődött el az alkudozás! A piac varázsát e licitálás mellett természetesen, maguk a megvásárolható termékek adták: az ágyneműk; a lengyel cigaretta; a háztartási alkatrészek és a korszak vége felé a sikerfilmek hangalámondásos verziói, természetesen utóbbiakat a pult alól vették elő az árusok.

Olvasóink között is bizonyára akadnak olyanok, akik gyermekként élték át a lengyel piac hangulatát, a bazári forgatagot, a lángos elfogyasztásával egybekötött alkudozásokat, amikor a nagymama a lehető legolcsóbban szeretett volna hozzájutni a kiszemelt paplanhoz. Remélhetőleg ezzel az írással is hozzá tudtunk járulni e múltidézéshez!

Szerző: Törék Csaba

Tags:

[rendszer váltás](#) [2]

Visegrádiak:

[Magyarország](#) [3]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/ezeket_vettuk_a_rendszer_valtas_elott

Hivatkozások

[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/lengyel_piac.jpg

[2] https://www.melano.hu/tags/rendszer_valtas

[3] <https://www.melano.hu/visegradiak/magyarorszag>